

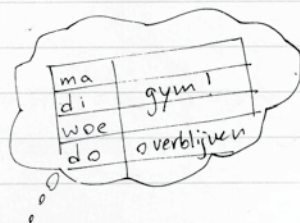
1. Mailbericht

Ik ben elf jaar. Ik heb blond haar en blauwe ogen. Meestal draag ik mijn haar in een paardenstaart, behalve als ik bak of kook. Als ik over straat loop, val ik niet op, want er zijn heel veel meisjes van elf die er net zo uitzien als ik.

Zolang ik mij de dagen herinner, zijn ze redelijk hetzelfde. Nou ja, vooral de schooldagen dan. Op dinsdag heb ik gym en neem ik mijn gymtas mee naar school. Op donderdag blijf ik altijd over

en neem ik mijn trommel mee met daarin een bruine boterham, een plak ontbijtkoek en meestal een pakje chocomel.

Als het vakantie is, zijn de dagen anders. Maar vaak toch ook weer hetzelfde. We gaan meestal een week kamperen. In dezelfde tent met dezelfde mensen. Dat klinkt logisch, maar er zijn heel veel

Kinderen in mijn klas die helemaal niet altijd gaan kamperen met dezelfde mensen. Neem Maartje bijvoorbeeld, mijn beste vriendin op school. Soms

gaat haar oma mee op vakantie en soms niet. Dat bedoel ik dus.

Ik heb een broer van veertien jaar. Hij heet Stef. Meestal zit hij op zijn kamer te lezen of naar muziek te luisteren. Lekker rustig,

want als hij beneden is, heeft hij

overal commentaar op. Vooral op mij. 'Niets terugzeggen, Rosa', zegt mama altijd tegen mij. Dat is raar. Hij mag wel zeggen wat hij vindt. Ik niet.

Eigenlijk ben ik heel gewoon. Gewoon is al gek genoeg, zegt oma. Maar ik noem het saai. Ik droom vaak dat er iets spannends gebeurt. Iets bijzonders. Iets waardoor ik minder gewoon ben. Misschien gebeurt het vanmiddag wel, want mama wil iets met mij bespreken. Dat zei ze vanmorgen aan het ontbijt. Ik heb echt geen idee waarover het kan gaan.

